

ROGACZ (1) *sb m*

N pl rogacze.

Sł stp, Cn w innych znaczeniach, Linde XVII – XIX w.

*Ten, kto ma wielkie rogi; przen: Słuchayże iż tá beſtia miałá dzieſięć rogow/ á ná káżdym koruná/
O ſrodziſz tám byli záwždy ći rogacze [! błędne znakowanie] ná tym mieyſcu pod tymi korunámi/
oni złoſćiwi krolowie RejAp 106.*

LW